

11-26
CATECHESIS

Religionis Christianæ

B R E V I O R,

1018. & 1019 A Westminster
A. 1018. & 1019 A. 1018. & 1019 A.

Conventu Venerandorum Magnæ
Britanniæ Theologorum compolita;
& in Linguam sanctam Hebræam
fideliter versa.

OPERA

Guilielmi Seaman, M. D.

L O N D I N I,

Excudebat Samuel Roycroft, Lingua-
rum Orientalium Typographus
Regius. 1689.

חנוך

ד ה מ ש י ה

היותר קצר

לכנסת דרשני האי

בדיטניא הנכבדים:

העתיק אותו מלשון אנגליית אל לשון

הקדש בנאמנות גולים סימן הרופא:

בלגדון העיר

נרפס על ידי שמואל ראיקרפט

בלשונות מודחיות ספרים לסלך:

בשנת אם פט:

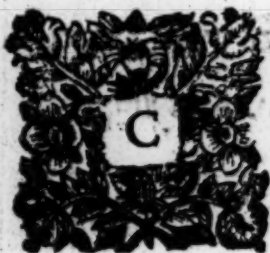
אל עין הקורא:

ראותי שחנוד לכנסת דרשני
האי בריטניא הנכבדים
נעתק מלשון אנגליית אל
לשון רומית ויונית ולא
עוד נעתק אל לשון הקדש
באשר התבוננתי שישכון

ליוהודים למען ידעו יסודות דת המשיחיים
ויועיל למשיחיים אשר חמדתם שיתנבו
לעצמם עברית על פי ספרים אחרים
מלבד כתבי הקדש אז אני נסיתי להעתיק
החנוד והוא מלשון אנגליית אר לשון
הקדש והעתקתיו בכל מארי כמו דרכי לשון
עברית מניחות לי כמשמעו ונשמרתי כפי כחי
פן

LECTORI.

*U*M animadvertissem quòd
Catechesis à Conventu Ve-
nerandorum Magnæ Britan-
niæ Theologorum composita,
& è linguâ Anglicanâ in
linguam Latinam & Græ-
cam traducta, non hæcenus
Hebraicè extitisset; tum demum existimaui,
quòd profit Judæis ad fundamenta Religionis
Christianæ cognoscenda, conducat itidem Chri-
stianis qui cupiant se initiare libris Hebræis,
præter Sacrosanctam Scripturam, si Hebraicè
redderetur: tandem aggressus fui transferre
Catechesin illam è linguâ Anglicanâ in linguam
Hebraicam, & totis viribus meis (prout linguæ
Hebraicæ stylus permittit) secundum literalem
sensum

פֶּן אֶכְתֹּב מִלִּי בְּחִבִּי הַקֹּדֶשׁ לֹא נִכְלָלִים
כִּי אִם הַצֹּדֵק אֲנִי שְׂאֵרְשׁוֹם בְּכָתֹב מִקְצֵה
מִלִּים נְגִידִים אֲךְ עַל אֲשֶׁר שְׂרִישִׁיהֶם מִהֶם
נְגִידִים הֵמָּה בְּחִבִּי הַקֹּדֶשׁ נִמְצְאִים עַל
כֵּן בְּנִחָה יוֹבֵנוּ אֲנִי מִבְּקֵשׁ מִסָּף קוֹרֵא
נָבוֹן אִם בְּסֹפֶר זֶה הִקְטֵן תִּסְמָצֵה מַעֲוִיֹת
אֶל תֹּאשִׁימֵנִי כִּי לֹא יוֹבֵל אִישׁ מִבְּנֵי אָדָם
לְהַפְלִיט מִכֹּל מַעֲוִיָּה וְעַתָּה פְּעָמִים יִשְׁגָּה עֲתִיד
אֲנִי מִחֲלָה פָּנֵי אֱלֹהִים אֲשֶׁר עֲוֹנִי לְהִחַל
וְלִהְיוֹתִי הַסֹּפֶר תִּהְיֶה עִם הַכַּפֹּרֶת וְרַב תִּאֲכֹזֶה
שְׂאֵשְׁלֵם לוֹ לְבִדּוֹ הַיָּחִיד וְתִהְיֶה שְׂמוֹ יִתְבָּרַךְ
וְיִתְעַלֶּה לְעוֹלָם תָּדִיר

sensum translati: Similiter evitare
possem, ne insererem vocabula duntaxat
libris Rabbiniis usitata; nihilominus per-
cissima in Bibliis Sacris non contenta necesse
coactus conscripsi: Sed quia radices, à quibus
derivantur, purè sunt Biblicæ, ideo intellectu
facillima. Atte però, prædens Lector, si in hoc
Libello Errores reperitis; ne me culpes, te
reputans, quòd Humanum est errare. Nunc
supplico Deo Optimo Maximo, qui adjuvit
me in hoc Libro incipiendo & perficiendo
(exiguo quantitate & magno qualitate) ut
sibi soli reddam laudem & gratiarum actionem.
Benedicatur, laudetur & exaltetur Nomen eius
in Secula seculorum.

הנוף דת המשיח' אה

המלמד החלמיד

החמלית העליונה

באנשים

החמלית העליונה

מאנשים היא לכבד

אח אלהים ולהתענג

עליו לעולם ועד

המ

מה ההכנה אלהים נתן להישירנו איך

נכבד אותו ונתענג עליו

דבר אלהים אשר נכלל בכתביו ברור

ישנה וחדשה הוא ההמנה להישירנו

איך נכבד אותו ונתענג עליו

1. ה'תש"ח
 2. ה'תש"ח
 3. ה'תש"ח
 4. ה'תש"ח
 5. ה'תש"ח
 6. ה'תש"ח
 7. ה'תש"ח
 8. ה'תש"ח
 9. ה'תש"ח
 10. ה'תש"ח
 11. ה'תש"ח
 12. ה'תש"ח
 13. ה'תש"ח
 14. ה'תש"ח
 15. ה'תש"ח
 16. ה'תש"ח
 17. ה'תש"ח
 18. ה'תש"ח
 19. ה'תש"ח
 20. ה'תש"ח
 21. ה'תש"ח
 22. ה'תש"ח
 23. ה'תש"ח
 24. ה'תש"ח
 25. ה'תש"ח
 26. ה'תש"ח
 27. ה'תש"ח
 28. ה'תש"ח
 29. ה'תש"ח
 30. ה'תש"ח
 31. ה'תש"ח
 32. ה'תש"ח
 33. ה'תש"ח
 34. ה'תש"ח
 35. ה'תש"ח
 36. ה'תש"ח
 37. ה'תש"ח
 38. ה'תש"ח
 39. ה'תש"ח
 40. ה'תש"ח
 41. ה'תש"ח
 42. ה'תש"ח
 43. ה'תש"ח
 44. ה'תש"ח
 45. ה'תש"ח
 46. ה'תש"ח
 47. ה'תש"ח
 48. ה'תש"ח
 49. ה'תש"ח
 50. ה'תש"ח
 51. ה'תש"ח
 52. ה'תש"ח
 53. ה'תש"ח
 54. ה'תש"ח
 55. ה'תש"ח
 56. ה'תש"ח
 57. ה'תש"ח
 58. ה'תש"ח
 59. ה'תש"ח
 60. ה'תש"ח
 61. ה'תש"ח
 62. ה'תש"ח
 63. ה'תש"ח
 64. ה'תש"ח
 65. ה'תש"ח
 66. ה'תש"ח
 67. ה'תש"ח
 68. ה'תש"ח
 69. ה'תש"ח
 70. ה'תש"ח
 71. ה'תש"ח
 72. ה'תש"ח
 73. ה'תש"ח
 74. ה'תש"ח
 75. ה'תש"ח
 76. ה'תש"ח
 77. ה'תש"ח
 78. ה'תש"ח
 79. ה'תש"ח
 80. ה'תש"ח
 81. ה'תש"ח
 82. ה'תש"ח
 83. ה'תש"ח
 84. ה'תש"ח
 85. ה'תש"ח
 86. ה'תש"ח
 87. ה'תש"ח
 88. ה'תש"ח
 89. ה'תש"ח
 90. ה'תש"ח
 91. ה'תש"ח
 92. ה'תש"ח
 93. ה'תש"ח
 94. ה'תש"ח
 95. ה'תש"ח
 96. ה'תש"ח
 97. ה'תש"ח
 98. ה'תש"ח
 99. ה'תש"ח
 100. ה'תש"ח

הם: איך אלהים משלים את גירותיו:

הת: אלהים משלים את גירותיו

במעשי בריאה והשגחה:

הם: מה הוא מעשה בריאה:

הת: מעשה בריאה הוא בעשותו כל

דברים מאין בדבר גבורתו במשך

ששעה ימים וכל טוב מאד:

הם: איך אלהים ברא את אדם:

הת: אלהים ברא את אדם ובר

ונקבה כפי צלמו בדעת צדק

וקדש והמסילו במעשיו:

הם: מה אלת הם מעשי השגחה

אלהים:

הת: מעשי השגחה אלהים הם משמר

ושלטנו יותר קדוש חכם וחזק על

כל בריותיו וכל מעשיהם:

הם: מה הוא מעשה השגחה שבראשונה

אלהים עשה לו לאדם במצב

אשר בו נברא:

הת: כאשר אלהים ברא את אדם

ברת עשו ברית חיים דורש סמנו

מסמעת שלמה אסרהו מאכול

מעץ דעת טוב ורע פן מות ימות:

ההורינו

(ב)

הם: מִה כְּתִבִּי הַקֹּדֶשׁ בְּרֵאשׁוֹנָה
מִלְפָּדֵינוּ:

הת: כְּתִבִּי הַקֹּדֶשׁ בְּרֵאשׁוֹנָה מִלְפָּדֵינוּ
מִה רָאוּי לְהֶאֱמִין עַל אֱלֹהִים וּמִתּוֹ
אֱלֹהִים דּוֹרֵשׁ מִפָּנָיו:

הם: מִי אֱלֹהִים:
הת: אֱלֹהִים הוּא רֹחַ בְּלִי תַכְלִית
קִדְמוֹן נִצְחִי וְכִלִּי תְמוּרָה בְּמַצִּיאֹתוֹ
חֲכָמְתוֹ גְּבוּרָתוֹ קִדְשׁוֹ צָדִיקוֹ טוֹבוֹ
וְאַמְתּוֹ:

והם: הֵיטֵשׁ אֱלֹהִים חוּץ מֵאַחֶר:
הת: יֵשׁ אֱלֹהִים אֶחָד לְבִדּוֹ חַי וְאַמְתִּי:
הם: כִּפְסָה פָּנִים הֵם בְּאֱלֹהוּת:
הת: שְׁלֹשָׁה פָּנִים הֵם בְּאֱלֹהוּת הָאֵב
בֶּן וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ שְׁלֹשָׁה אֱלֹהִים הֵם
אֱלֹהִים אֶחָד הַהוּא בְּעֶצְמוֹ שְׁוֵה
בְּגִבּוּרָה וּבְכֹדֶד:

בְּעֶצְמוֹתוֹ

הם: מִה הֵן גִּירוֹת אֱלֹהִים:
הת: גִּירוֹת אֱלֹהִים הֵן חֲפָצוֹ מְקַדֵּם
בְּפִי עֶצֶר רְצוֹנוֹ אֲשֶׁר בּוֹ הַקְּדִים
לַעֲרוֹךְ לְכֹבוֹדוֹ כֹּל אֲשֶׁר עָתִיד
לְהִיּוֹת:

בְּנִתּוֹ

(ה)

הת: המפלה הביאה אותו את אדם
במצב חטאה וצרה:

הם: מה היא לזות מצב שהוא אשר סיאור או
בו נפל אדם:

הת: לזות מצב ההוא בו נפל
אדם היא באשמת חטא
האדם הראשון חסר הצדק הראשון
ושחת כל טבעו אשר מכנה
יצד הרע עם כל עבירות היוצאות
מפניו:

הם: מה צרת מצב שהוא אשר נפל
בו אדם:

הת: כל מין אדם בגלותם אבדו
חברתם עם אלהים ויהם תחת
עברתו ומארתו ועל כן חיב לכל
צרות בחיים האלה ומות עצמו
וענש גיהנם לעולם ועד:

הם: הגם אלהים עוב כל מין אדם
שיאבדו במצב חטאה וצרה:

הת: אלהים בבחרו רק משוב רצונו
מקדם אנשים מהם לחיי עולם
ברית ברית חן להצילם ממצב

החטאה

הם: הורינו הראשונים עמנו במצב

אשר בו נבראו:

הח: הורינו הראשונים מנחים לחפש

רצונם נפלו סמך הבראם בחטאתם

על אלהים:

הם: מה הוא חטא:

הח: חטא הוא הפך מן התורה

או עבירת תורת אלהים:

הם: מה חטא ההוא אשר הורינו

הראשונים נפלו בו סמך הבראם:

הח: חטא ההוא אשר בו הורינו

הראשונים נפלו מהמב שנקראו

בו הוא באכלם פרי האסור:

הם: הכל מין אדם נפלו בעבירת

האדם הראשון:

הח: אלהים ברת ברית את אדם

לא רק אחו כי אם את צאצאיו

על כן כל מין אדם היובר ממנו

בתולדה מרגל חטא בו ונפל

עמו בעבירתו הראשונה:

הם: במב מה הפללה הביאה את

אדם:

הפפלה

סתרים

בפקדון נביא כוהן ומלך במצב
 שפלותו וגבהותו:
 הכי: איך הפשיח משרת בפקדון
 הנביא:
 השפלותו
 והגבהותו:

הה: הפשיח משרת בפקדון הנביא
 בגלותו לנו בדברו ורוחו את
 רצון אלהים על ישועתנו:
 חצי: איך הפשיח מכהן:

מח: הפשיח מכהן בהקריבו את
 עצמו ובה פעם אחת לשלם
 לצדק אלהים כראוי ולהשלים
 אותנו עם אלהים ובהפגיעו תמיד
 בערנו:

הם: איך הפשיח מולך:
 הה: הפשיח מולך כמו הוא כובשנו
 מושלנו גונננו בולם ומנצח כל
 אויביו ואויבינו:

הם: מה היא שפלות הפשיח:
 הה: שפלות הפשיח היא בהולדו
 במצב שפל והעשותו תחת התורה
 בסבלן צרות החיים האלה חרון
 אלהים ומות צלוב הארור בהקברו
 ובעמדו תחת גבורת מות לזמן:
 פה

הַחֲטָאָה וְצָרָה וְלִהְבִּיאָם בְּמִצֵּב
הַיְשׁוּעָה בְּנוֹאֵל:

דס: מי־נוֹאֵל בְּחִירֵי יְהוָה:

הח: נוֹאֵל בְּחִירֵי יְהוָה הַיְחִיד הוּא

אֲרוֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר בְּהִיּוֹתוֹ
בֶּן אֱלֹהִים מִקֶּדֶם מִימֵי עוֹלָם

נַעֲשֶׂה אָדָם וְכֵן הָיָה גְעוּמָד

לְהִיּוֹת אֱלֹהִים וְאָדָם בְּשָׁנִים

טַבְעִים מִתְחַלְפִּים וְאַחֵר כְּפִי פָנָיו

לְעוֹלָם גַּעַר:

וְהוּא

קָדִים:

הס: אִיךְ הַמָּשִׁיחַ בְּהִיּוֹתוֹ בֶּן אֱלֹהִים

נַעֲשֶׂה אָדָם:

הח: הַמָּשִׁיחַ בֶּן אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם

כְּאֲשֶׁר אָחֻז לְעֶצְמוֹ גּוֹפֶה אֲמִתִּית

וְנַפֶּשׁ מְדַבֶּרֶת וְהוֹרָה בְּגִבּוֹרֶת

רוּחַ הַקֹּדֶשׁ בְּרַחֵם הַבְּתוּלָה

מְרִים וְנוֹלֵד מִסְגָּרָה אָבֵל מֵאִין

חֲטָא:

הס: מִהֵּנָּה פְּקֻדוֹת שֶׁהַמָּשִׁיחַ מְשַׁרֵּת

בָּהֶן כְּמוֹ נוֹאֵלֵנוּ:

הח: הַמָּשִׁיחַ כְּמוֹ נוֹאֵלֵנוּ מְשַׁרֵּת

בְּפְקֻדוֹת

בפקדון נביא כוהן ומלך במצב
 שפלותו וגבהותו:
 ה' איה הפשיח משרת בפקדון
 הנביא:
 השפלותו והגבהותו:

ה' הפשיח משרת בפקדון הנביא
 בגלותו לנו בדברו ורוחו את
 רצון אלהים על ישועתנו:
 ח' איה הפשיח מכהן:

מ' הפשיח מכהן בהקריבו את
 עצמו ובה פעם אחת לשלם
 לצדק אלהים כראוי ולהשלים
 אותנו עם אלהים ובהפגיעו תמיד
 בערנו:

ה' איה הפשיח מולך:
 ה' הפשיח מולך כמו הוא כובשנו
 מושלנו גונננו בולם ומנצח כל
 אויביו ואויבינו:

ה' מה היא שפלות הפשיח:
 ה' שפלות הפשיח היא בהולדו
 במצב שפל והעשותו תחת התורה
 בסבלן צרות החיים האלה חרון
 אלהים ומות צלוב הארור בהקברו
 ובעמדו תחת גבורת מות לזמן:
 פ'

הַחֲטָאָה וְצָרָה וְלִהְבִּיאָם בְּמִצֵּב
הַיְשׁוּעָה בְּנוֹאֵל:

דָּם: מִי־נוֹאֵל בְּחִירֵי יְהוָה:

הֵחַ: צֹאֵל בְּחִירֵי יְהוָה הַיְחִיד הוּא

אֲרוֹנֵנוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר בְּהִיּוֹתוֹ

בֶּן אֱלֹהִים מִקֶּדֶם מִימֵי עוֹלָם

נַעֲשֶׂה אָדָם וְכֵן הָיָה גְעוּמָד

לְהַיּוֹת אֱלֹהִים וְאָדָם בְּשָׁנִים

טַבְעִים מִתְחַלְפִּים וְאַחֵר כְּפִי פָנָיו

לְעוֹלָם נָעַד:

וְהָיָה

קָדִים:

הֵם: אֵיךְ הַמָּשִׁיחַ בְּהִיּוֹתוֹ בֶּן אֱלֹהִים

נַעֲשֶׂה אָדָם:

הֵחַ: הַמָּשִׁיחַ בֶּן אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם

כְּאֲשֶׁר אָחֻז לְעֶצְמוֹ גּוֹפֵה אֲמִתִּית

וְנֶפֶשׁ מְדַבֶּרֶת וְהוֹרָה בְּגִבּוֹרֶת

רוּחַ הַקֹּדֶשׁ בְּרַחֲם הַבְּתוּלָה

מְרִים וְנוֹלֵד מִסְגֵּנָה אָבֵל מֵאִין

חֲטָא:

הֵם: מֶה הֵן פְּקֻדוֹת שֶׁהַמָּשִׁיחַ מְשַׁרֵּת

בָּהֶן כְּמוֹ נוֹאֵלֵנוּ:

הֵחַ: הַמָּשִׁיחַ כְּמוֹ נוֹאֵלֵנוּ מְשַׁרֵּת

בְּפְקֻדוֹת

הַמְּשִׁיחַ וּמִחֲדָשָׁה אֶת רְצוֹנֵנוּ הָיָא
 מִצְּתָרָה וּמִחֻקֵּי אֹתָנוּ לְחַבֵּק
 אֶת יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ מִקְרֵב לָנוּ
 חָנֹם בְּבִשְׂרָה:

הֵם: מֶה טוֹבוֹת הַקְּרוֹאִים בְּאַמֶּת
 חֲלָקִים בָּהֶן בְּחַיִּים הָאֱלֹהִים:
 חֵת: הַקְּרוֹאִים בְּאַמֶּת בְּחַיִּים הָאֱלֹהִים
 חֲלָקִים בְּצִדִּיק מְנוֹן וְקֹדֶשׁ וְטוֹבוֹת
 מִתְחַלְּפוֹת אֲשֶׁר בְּחַיִּים הָאֱלֹהִים
 מִתְחַבְּרוֹת עִמָּם אוֹ יוֹצְאוֹת
 מֵהֶם:

הֵם: מֶה הוּא צִדִּיק:
 חֵת: צִדִּיק הוּא מַעֲשֵׂה חֵן אֱלֹהִים
 הַנָּדִיב אֲשֶׁר בּוֹ הוּא סוֹלֵחַ לְכָל
 חַטֹּאתֵינוּ וְנוֹשֵׁא פְּנֵינוּ כְּצִדִּיקִים
 לְפָנָיו רַק בְּגִלָּל צָרָה הַמְּשִׁיחַ
 נִחְשָׁב לָנוּ וּמִקְבֵּל רַק בְּאַמִּוְנָה:
 הֵם: מֶה הוּא מְנוֹן:

חֵת: מְנוֹן הוּא מַעֲשֵׂה חֵן אֱלֹהִים
 הַנָּדִיב אֲשֶׁר בּוֹ אֲנַחְנוּ מִקְבָּלִים
 בְּמִנִּין וְרֵאוּיִים לְקַבֵּל כָּל חֲפָשִׁי
 בְּנֵי אֱלֹהִים:

(ח)

הם: מה היא גבורת המשיח:

הת: גבורת המשיח היא בקומו

שנית ממתים ביום השלישי

בעלותו בשמים בשבתו לימין

אלהים האב ובבואו לשפוט החבל

ליום האחרון:

הם: איך חלקנו בנאולה קנייה

במשיח:

הת: חלקנו בנאולה קנייה במשיח

כאשר קרב מקרב אותה לנו

ברוח קדשו:

הם: איך הרוח מקרבת לנו את

הנאולה קנייה במשיח:

הת: הרוח היא מקרבת לנו את

הנאולה קנייה במשיח כאשר

מולדת בנו אמונה וסייחת אותנו

למשיח בקריאתנו אמתית:

הם: מה היא קריאה אמתית:

הת: קריאה אמתית היא מעשה

רוח אלהים אשר בו הרוח כמו

היא מוכחת איתנו על חטאה

וצרה מאירה את שכלינו ברעת

המשיח

(א)

הם: מה שחברת המאמינים מקבלים
מאת המשיח בתקומה;

הת: בתקומה המאמינים בוקשים
בכבוד יצרו ברבים ויחפשו ביום
המשפט ויאשרו במאד מאד
בהתענגם על אלהים לעולם
ועד:

הם: מה החובה אשר אלהים דורש
מאדם:

הת: החובה אשר אלהים דורש
מאת אדם היא שישמע לרצונו
מגלה:

הם: מה אלהים בראשית גלה לאדם
על הכנת משמעתו:

הת: אלהים בראשית גלה לו
לאדם על הכנת משמעתו התורה
הפדויות:

הם: איה התורה הפדויות נכללת:

הת: התורה הפדויות בעשר מצות
נכללת:

הם: מה קצור העשר מצות:

הת: קצור העשר מצות הוא
שנאהב

הם: מה הוא קדוש:
 ה'ת: קדוש הוא מעשה חן אלהים
 הנדיב אשר בו אנחנו מחדשים
 בכל האדם כפי צלם אלהים
 ויותר מחוקים למות לחסא
 ולחיות לצדק:

הם: מה טובות ההנה אשר בחיים
 האלה מתחברות או יוצאות
 מאת צדוק מנון וקדוש:

ה'ת: טובות ההנה אשר בחיים
 האלה מתחברות או יוצאות
 מעם צדוק מנון וקדוש הן אמנות
 אהבת אלהים שלום הפדע
 חדרה ברוח הקדש רוב החן
 ושנעמד בו עד הסוף:

הם: מה טובות הפאמינים מקבליים
 מאת המשיח אחרי מותם:

ה'ת: נשמות הפאמינים במותם
 נשלמות בקדש בפתח פתאם
 עוברות אל הבכור ונפוחותם
 עוד מתאחדות עם המשיח נחור
 בקבריהן עד התקומה:

שְׁחַזֵּה אֱלֹהִים הָאֱמֶתִי וְאֱלֹהֵינוּ
לְסִנּוּר לוֹ וּלְכַבְדּוֹ כִּמוֹ כֵּן:

הֵם: מִה אֲסוּר בַּמִּצְוָה הָרִאשׁוֹנָה:
הֵח: הַמִּצְוָה הָרִאשׁוֹנָה אוֹסֶרֶת
לְכַפּוֹר שֵׁשׁ אֱלֹהִים אוֹ לֹא לְסִנּוּר
לוֹ וְלֹא לְכַבֵּד אֶת אֱלֹהִים הָאֱמֶתִי
כִּמוֹ אֱלֹהִים וְאֱלֹהֵינוּ אוֹ לְתֵת
אֶת הָעֲבוּרָה וְכִכּוֹר לְכֹל אֲחֵר
אֲשֶׁר חֵיב לוֹ לְבַדּוֹ:

הֵם: מִה בְּרִאשׁוֹנָה אֲנַחְנוּ לוֹמְדִים
מַמְלִים הָאֱלֹהִי עַל פְּנֵי בַּמִּצְוָה
הָרִאשׁוֹנָה:

הֵח: מַמְלִים הָאֱלֹהִי עַל פְּנֵי בַּמִּצְוָה
הָרִאשׁוֹנָה אֲנַחְנוּ לוֹמְדִים אֲשֶׁר
אֱלֹהִים כֹּל רוֹאֶה הוּא חוֹזֵר
וּמִתְעַבֵּר עַל חֲטָא הַזֶּה שִׁיְהִי
לָהּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים מְלַבְדּוֹ:

הֵם: מִה הִיא הַמִּצְוָה הַשְּׁנִיָּה:

הֵח: הַמִּצְוָה הַשְּׁנִיָּה הִיא לֹא
תַעֲשֶׂה לָּהּ פֶּסֶל וְכֹל תְּמוּנָה
אֲשֶׁר בְּשָׁמַיִם מַמְעַל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ
מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בְּמִים מִתַּחַת
לָאָרֶץ

שנאהב את יהוה אלהינו בכל

לבבנו בכל נפשנו בכל

מאדנו ורענו כסנו:

הם: מה היא פתיחת העשר

מצות:

הת: פתיחת העשר מצות היא

באלה הדברים אנכי יהוה

אלהיה אשר הוצאתי מארץ

מצרים מבית עבדים:

הם: מה מפתחת העשר מצות

אנחנו לומדים:

הת: מפתחת העשר מצות אנחנו

לומדים יען אשר אלהים הוא

יהוה ואלהינו ופודנו על בן

אנחנו חייבים לשמור כל

מצותיו:

הם: מה היא המצוה הראשונה:

הת: המצוה הראשונה היא לא

יהיה לה אלהים אחרים על פני:

הם: מה נדרש מהמצוה הראשונה:

הת: המצוה הראשונה דורשת ספנו

לרעה ולחזיר את אלהים

שהוא

הם: מה היא המצוה השלישית:
 הת: המצוה השלישית היא לא
 חטא את שם יהוה אלהיך
 לשווא כי לא ינקרה יהוה את
 אשר ישא את שמו לשווא:

מת: מה נדרש מהמצוה השלישית:
 המצוה השלישית דורשת ממנו
 בקדש ומורא להזכיר את שמות
 אלהים בנוייו תואדיו חקותיו
 דברו ומעשיו:

הם: מה אסור במצוה השלישית:
 הת: המצוה השלישית אוסרת
 לחלל או לעזוב כל דבר אשר
 בו אלהים מידע עצמו:

הם: מה היא הנזכרת המהפכת
 למצוה השלישית:

הת: הנזכרת המהפכת למצוה
 השלישית היא אשר אם
 העוברים מצוה הזאת ימלטו
 מענש אנושי יהיה אלהינו
 לא ינחם להמלט ממשפט
 צדקו:

לְאָרֶץ לֹא תִשְׁחָתוּרָה לָהֶם וּלְנָא

חַעֲבָדִים כִּי אֲנִי יְיָ וְיִחְוֶה אֱלֹהֵיהֶ

אֵל קָנָא פֻּקֵּד עֵוֹן אֲבוֹתָ עַל

בָּנִים עַל שְׁלֵשִׁים וְעַל רַבְעִים

לְשָׁנָיו וְעָשָׂה חֶסֶד לְאֲלֵפִים

לְאַהֲבֵי וּלְשֹׂמְרֵי מִצְוֹתָי

חֹמֶ: מִה נִרְדָּשׁ מִבְּמִצְוֹתַי הַשְּׁנִיִּיתִ:

חֹת: הַמִּצְוָה הַשְּׁנִיִּית דּוֹרְשָׁתָּ מִפְּנֵי

לְקַבֵּל לְשֹׁמֵר וּלְנֹצֵחַ אֶת כָּל

חַעֲבוּרֹת הַיָּיָא וְכָל הַחֲקוֹת

הַהֵנָּה טְהוֹרוֹת וְחַמִּסְמוֹת אֲשֶׁר

אֱלֹהִים צוּר בְּדִבְרוֹ: חֹמֶ:

חֹמֶ: מִה אֲסוּר בַּמִּצְוָה הַשְּׁנִיִּיתִ:

חֹת: הַמִּצְוָה הַשְּׁנִיִּית אוֹסֶרֶת לְעָבוֹד

אֶת אֱלֹהִים בְּצַלְמֵם אוֹ בְּדֶךְ

אַחֲרֵיתָ לֹא בִּדְבָרֵי נִחְלָצְתָ:

מִכְּבוֹרָת

חֹמֶ: מִה דְּעוֹכְחוֹת הַהֵנָּה הַמִּחְבְּרוֹת

לַמִּצְוָה הַשְּׁנִיִּיתִ:

חֹת: הַנּוֹכְחוֹת הַמִּחְבְּרוֹת לַמִּצְוָה

הַשְּׁנִיִּית הֵן מְשַׁלֵּת אֱלֹהִים

עֲלֵינוּ קָנָתוֹ בְּנֵי וְקָנָתוֹ

לְעָבוֹרָתוֹ:

מִה

הח: מראשית יום יום חקמיה
 המשיח אלהים העמיה את יום
 השבוע השביעי סיותי השבוע
 לשבוע מתקומה המשיח העמיה
 את יום השבוע הראשון שיעמיה
 עד סוף יעולם ידו השבוע
 לפעמיהם:

הם: איך דאוי להקדיש את השבוע:
 הח: השבת נקדש בשבוע כל היום
 בקדש מעסקי החבל באלה
 ותעמיהם אשר בלמים אחרים
 מתחילים ובכלות כל חזק
 במעשי עבודת אלהים נגלים
 ונסתרים סבלערי ומן זהויה
 אשר אלהים מתיר שבמעשה
 צדק ורחם יכלה:

הם: מה אסור במצוה הרביעית:
 הח: המצוה הרביעית אסרת
 לשמט או לעשות החובות
 החדשות בעצלה ולחלל היום
 בעצלות או בעשלות מה שהוא
 חסא בעצמו או במחשבות דברים

הם: מה היא המצוה הרביעית:
 הת: המצוה הרביעית היא זכור
 את-יום השבת לקרשו ששת
 ימים תעבד ועשית כל-מלאכתך
 ויום השביעי שבת ליהודה אלהיה
 לא תעשה כל-מלאכה אתה
 ובנה ובתך עבדך ואמך ובהמח
 וגר אשר בשעריך כי ששת
 ימים עשה יהוה את-השמים
 ואת-הארץ את-הים ואת-כל-אשר
 בם וינח ביום השביעי על כן
 ברך יהוה את-יום השבת
 ויגדשהו:

הם: מה נדרש מהמצוה הרביעית:
 הת: המצוה הרביעית דורשת ממנו
 לקדש לאלהים את הסוערים
 באלה אשר הוא צוה בדברו
 אך באר היטיב לקדש לו יום
 אחד משבעה ימים שיהיו לו
 לשבת קדוש:

הם: מה הוא יום משבעה אלהים
 צוה ויהי שבת לשבוע:

מראשית

הם: מה אמור בפצורה החמסית:

הת: הפצורה החמסית אוסרת
לשטט או לעשות מאומה נגה
חדר וחוכה ראיה לכל אחר
במקומותם מתחלפות והתחברותם
אל אחרים:

הם: מה היא הנכחת הפצורה
לפצורה החמסית:

הת: הנכחת הפצורה לפצורה
החמסית היא ברית חיים
ארוכים והצלחה כראוי לכבוד
אלהים ולטובת כל שומרי
הפצורה הזאת:

הם: מה היא הפצורה הששית:
הת: הפצורה הששית היא לא
תרצח:

הם: מה נדרש מהפצורה הששית:
הת: הפצורה הששית דורשת מפני
כל יגיעה מתרת למען נשמור
חינו וחי אחרים:

הם: מה הפצורה הששית אוסרת:
הת: הפצורה הששית אוסרת להסח
חינו

(יח)

או מעשים בלי צדק על עסקי

התבל או תענוגות:

הם: מה הן הנזכרות הפחדות

לפצור הרביעית:

הת: הנזכרות הפחדות לפצור

הרביעית הן שאלהים ששור

ימי השבוע מתיר לנו על

עסקינו והוא חרש סגלתו לבדו

ביום השביעי גם קימו במעשיו

וברך את יום השבת:

הם: מה היא המצור החמישית:

הת: המצור החמישית היא כבד

את אביו ואח-אפו למען

יאריכון ימיו על האדמה אשר

יהיה אלהיה נותן לה:

הם: מה נדרש בפצור החמישית:

הת: המצור החמישית דורשת

מפני לשמור הכבוד ולעשות

החובות ראיות לכל אחד

במקומותם מתחלפות והחזרותם

אל אחרים כמו עליונים

תחתונים ושונים בהדר:

מוכר או אחיד למטע בלי צחק
נכמי ומצב נפשינו או אחרים
החיצון:

הם: מה היא המצוה החשעית:
הת: המצוה החשעית היא לא
תענה ברעה עד שקר:

הם: מה נדרש מהמצוה החשעית:
הת: המצוה החשעית דורשת ממנו
לקום ולהעמיד האמת בין איש
לאיש ושמו טוב ושם עמיתו
טוב כמו כן בראשונה בעדות:
הם: מה אמור במצוה החשעית:
הת: המצוה החשעית אוסרת כל
הפך מן האמת או מעורר שמו
טוב או שם עמיתו טוב כמו
כך:

הם: מה היא המצוה העשירית:
הת: המצוה העשירית היא לא
תחמר בית רעה לא תחמר
אשר רעה ועבדו ואמתו ושורו
ואתמורו וכל אשר לרעה:

והיו או היו שכנו בלי צדק

הכל הוסיף לו :

הם: מה היא המצוה השביעית :

היא: המצוה השביעית היא לא

סוף תנאי :

הם: מה נדרש במצוה השביעית :

היא: המצוה השביעית הורשת מפנו

שששסור: אלה צניעותו וצניעות

שכנו בלי צדק ובמעשה :

הם: מה אסור במצוה השביעית :

היא: המצוה השביעית אסורה כל

מחשבות דברים ופעלים בלתי

צנועים :

הם: מה היא המצוה השמינית :

היא: המצוה השמינית היא לא

תגוב :

הם: מה נדרש במצוה השמינית :

היא: המצוה השמינית הורשת מפנו

לקיים ולחלוק לפי צדק ונכס

ומצב נפשו ואחרים הוצע :

הם: מה אסור במצוה השמינית :

היא: המצוה השמינית אסורה כל

מונע

הח: מקצת חטאים בעצמם ובעבור
חוספות מתחלפות יותר נתעבים
במראה אלהים מאחרים:

הם: מה חובת כל אחד חטא:

הח: כל אחד חטא חייב חרון

ומארה אלהים אם בחיים

האלה אם בחיי העולם הבא:

הם: מה אלהים דורש מפנו למען

נפלט מעבדתו ומארה ראיה

לנו בגלל חטא:

הח: למען נפלט מעבדת ומארה

אלהים ראיה לנו בגלל חטא

אלהים דורש מפנו אמונה

בישוע הפשיח גם נחם ער

חיים עם חריצות בדרגים במצוים

החיצונים אשר בהם הפשיח חיצונים

מוסר לנו את טובת הנאלה: אשר בהם:

הם: מה היא אמונה בישוע הפשיח:

הח: ואמונה בישוע הפשיח חיה חן

המושיע אשר בו אנהנו מקבלים

אותו ובטחים בו וסומכים

רק עליו על חיים וישועה

כמו

(כב)

הם: מה נדרש מהמצורה העשירית:
הת: המצורה העשירית דורשת מפני
שנתרצה במצבנו ובמדות הישר
ורצון טוב שנתעורר לעמיתנו וכל
אשר לו:

הם: מה אסור במצורה העשירית:
הת: המצורה העשירית אוסרת כל
תלונה במצבנו וקנאה ואנינה
מהצלחת עמיתנו וכל תנועות
והפעולות בלתי מתרות מכל
אשר לו:

הם: האם איש מפני אדם יוכל
לשמור בתם את מצורת
אלהים:

הת: לא איש מפני אדם כאשר
הוא איש אחרי ספלת אדם
בחיים האלה יוכל לשמור
בתם את מצורת אלהים את
יום ביום עכרם במחשבה
בדבר ובמעשה:

הם: הכל עבירות התורה שורה
בחטובה:

מצות

הדבר הנדרש הוא יכול להוכיח
ולחשיב חטאים באמר אשר
באמונה יבנו בקדש ונחמרה עד
יושעו:

הם: איך ראוי לקרוא ולשמוע את
הדבר למען יהיה דרך הישועה אמצעות
באמרה:

הח: למען יהיה הדבר דרך
הישועה באמרה ראוי שניגע בו
בחריצות בוסון ובחפלה נקבלו
באמונה ואהבה נגנוו בלבבינו
ונעשה אותו בחיינו:

הם: איך האותות הן דרכי תשועה
באמרה:

הח: האותות הן דרכי תשועה
באמרה לא בידונן או יתרון
המסדר בהן כי אם רק
מפשיח המברך או מרוחו הפועלת
במקבליהן באמונה:

הם: מה היא אות:

הח: אות היא חקרה קדושה
מחקקה במשיח אשר בה
משיח

הם: כמו הוא מקרב לנו בבשרו:

הם: מה הוא נחם עד חיים:

הח: נחם עד חיים הוא חן

המושיע אשר בו החטא במראה

חטאו האמתי ובתבנית רחם

אלהים במשיח מאניח ומשנא

חטאו שב מפני אל אלהים

בחפץ שלם ויגיעה נמרצת

למען ישג משמעת חדשה:

הם: מה הם דרכים חיצונים אשר

בהם המשיח מוסר לנו טובות

הנאלה:

הח: דרכים חיצונים ומדגלים

בהם המשיח מוסר לנו טובות

הנאלה הם חקותיו כי אם

בראשונה הדבר אותות ותפלה

כל אלה הם דרכי תשועה

הבחירים באמת:

המקרא הם: איך הדבר הוא דרך התשועה

באמת:

הח: רוח אלהים הוא סבה

שתדבר המקרא כי אם בראשונה

הדבה

הם: מה הוּא שְׁלַח אֲדוֹנִי:

הח: שְׁלַח אֲדוֹנִי הוּא אֹרֶת אֲשֶׁר
 בָּהּ בְּאֶשֶׁר אֲנִיחֵנוּ נֹחֲתִים וּמִקְבָּלִים
 לָחֶם וַיֵּן כֶּפִי חֶקֶת הַמַּשִּׁית
 מִחוּץ נִרְאָה וּמִקְבָּלִים רְאוּיִים
 לֵאמֹר לְפִי אֹפֵן גּוֹפִי וּבִשְׂרִי אֶפֶס
 בְּאִמּוֹנָה חֲלָקִים בְּגוֹפִי וְרִמּוֹ עִם
 כָּל טוֹבוֹתַי שִׁוּוֹנוֹ לְפִי רוּחַ
 וַיִּגְדְּלוּ בַחֵן:

הם: מֶה נִדְרֵשׁ מִמִּקְבָּלִים אֲצִל
 שְׁלַח אֲדוֹנִי:

הח: נִדְרֵשׁ מֵהֶם אֲשֶׁר כָּרְאוּ וַיִּקְבְּלוּ
 מֵאֲצִל שְׁלַח אֲדוֹנִי שִׁיבְחֵנוּ
 עֲצָמֵם מֶה רַעְתָּם לַחֲוֹרֶת גּוֹף
 אֲדוֹנִי מֶה אִמּוֹנָתָם לֶאֱכֹל מִמֶּנּוּ
 מֶה נִחַמָם אֶהְבָּתָם וּמִשְׁמַעְתָּם
 חֲדָשָׁה פֶּן יָבוֹאוּ כָּלֵא רְאוּיִים
 וַיֵּאָכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ מִשְׁפָּטֵם:

הם: מֶה הִיא תְּפִלָּה:

הח: תְּפִלָּה הִיא הַחֻבָּרָה אֲשֶׁר בִּיה
 אֲנִיחֵנוּ מִקְרִיכִים אֶת מַחְסְרֵינוּ
 לֵאלֹהִים עַל דְּבָרִים הָרְאוּיִים
 לְרַעֲנוֹ

(כו)

מְשִׁיחַ וְטוֹבוֹת הַבְּרִית הַחֲדָשָׁה
בְּמִסְגֵּי נְרָאִים מוֹדְעוֹת חֲתוּמֹת
וּמְקַרְבוֹת לְמַאֲמִנִים:

הם: מֶה הֵן אוֹתוֹת הַבְּרִית
הַחֲדָשָׁה:

הח: אוֹתוֹת הַבְּרִית הַחֲדָשָׁה הֵן
טְבִילָה וְשִׁלְחַן אֲרוֹנִי:
הם: מֶה הִיא טְבִילָה:

הח: טְבִילָה הִיא אוֹר אֲשֶׁר בָּהּ
הִרְחֵץ בְּמִים בְּשֵׁם הָאֵל בֶּן
וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ מִבְּרֵאשִׁית וְחֹתֶם
נְטִיעַתָנוּ בְּמִשְׁחַי וְחִלְקֵנוּ בְּטוֹבוֹת
בְּרִית חֵן וְעֶרְבָתָנוּ שְׁנֵהִירָה
לְאֲרוֹנֵי לָעַם:

הם: מִי הוּא אֲשֶׁר מִתֵּר לְהַטְבִּיל:

הח: לֹא מִתֵּר אִישׁ מִבְּנֵי אָדָם

לְהַטְבִּיל חוּץ מִהַעֲדָה הַנִּרְאָה

עַד הוּא מוֹדֵה אֲמוֹנָתוֹ בְּמִשְׁחַי

וְשִׁישְׁמַע לוֹ אֶף נְעֻרִים אֲשֶׁר

הוֹרִיחֵם אֲבֵרֵי הַעֲדָה הַנִּרְאָה

הַמֵּדָה הֵם הָרְאוּיִים לְהַטְבִּיל:

יִוְנָקִים

מֶה

שאלהים יתקנו ואחרים דכברו
בכל אשר בו הוא מוריע עצמו
ושוישר כל דברים לכבוד:

הם: על מה אנחנו מתפללים בשאלה
השנייה:

הח: בשאלה השנייה אשר היא
תבוא מלכותה אנחנו מתפללים
שכלכות השטן תנחץ ומלכות
חן תתעלה אנחנו ואחרים נובאו
בה ונושעו ואשר מלכות הכבוד
במהרה תבוא:

הם: על מה אנחנו מתפללים בשאלה
השלישית:

הח: בשאלה השלישית אשר היא
כאשר רצונה נעשה בשמים בן
יעשה בארץ אנחנו מתפללים
שאלהים בחנו יאמזנו וירצנו
למען נדע נשמע ונבנע לרצונו
בכל דברים כפלאים שבשמים:

הם: על מה אנחנו מתפללים בשאלה
הרביעית:

הח: בשאלה הרביעית אשר היא
הטרופנו

(כח)

לדצונו בשם המשיח ומתוירים
את חטאתינו ובתורה מצוירים
את רחמיו:

הם: מה הכנה אלהים נתן לנו
להשירנו בחפירה:

הת: כל דבר אלהים מועיל להשירנו
בחפלה כי אם בראשונה ההכנה
להשירנו היא אופן התפלה אשר
המשיח למד את תלמידיו נקרא
תפלה אדוני:

מראשית הים: מה אנחנו לומדים ומפתחות
תפלה אדוני:

הת: אנחנו לומדים מפתחת תפלה
אדוני אשר היא אבינו שבשמים
לקרוב אל אלהים בכל מורה
קדוש ובטח פבנים אל אב חזק
העתיר לעזרנו ושנתפלל עם צבצה
אחרים:

הם: על מה אנחנו מתפללים
בשאלה הראשונה:

הת: בשאלה הראשונה אשר היא
יקדש שמה אנחנו מתפללים
שאלהים

הם: מה אנחנו לומדים מתולדות כחתימת
הפלת ארנני:

הח: תולדת הפלת ארנני אשר היא כחתימת
כי לה הפסלכה והנבירה וההוד
לעולמי עד אמן ספנה אנחנו
לומדים שנבטיח עצמנו בתפלה
מאלהים לבדו ובתפלותינו
שנהללהו ונשלים לו את הפלכות
נבירה וכבוד ואנחנו מעידים
ער חסדחנו ואמונתנו שנשמע
ספנו באמרנו אמן:

חס ונשלם

שבח לאל

ברא עולם:

הטריפנו את לחמנו לחם חקנו
 דבר יום ביומו אנחנו מתפללים
 שנקבל די מחסורנו מדברי חיים
 האלה הטובים ונתעזר בברכתו
 עשהם:

הם: על מה אנחנו מתפללים בשאלה
 החמישית:

הת: בשאלה החמישית אשר היא
 וסלח לנו את חובותינו כאשר
 אנחנו סולחים לחובינו אנחנו
 מתפללים שאלהים בגלל ישוע
 המשיח יסלח לכל חטאתינו
 חנם ואנחנו יותר נעזר לבקש
 מסנו מפני אשר נוכל בחנו
 מלבבינו סלח לאחרים:

הם: על מה אנחנו מתפללים בשאלה
 הששית:

הת: בשאלה הששית אשר היא
 ואר תביאנו כיד מסה כי אם
 דצילנו מהרע אנחנו מתפללים
 אשר אלהים ישמרנו פן ננסה לחטא
 או יתמכנו ויצילנו כאשר ננסה: